

сѣщо нѣщо. Ще кажете; прозорцитѣ, това сѣ очитѣ на човѣка. Ами ушитѣ какво нѣщо прѣдставляватъ? — Тѣ сѣ слушалкитѣ. И тѣ не прѣдставляватъ сѣщинския човѣкъ. Нѣкой пѣтъ душата и духътъ може да сѣ прѣдъ слушалкитѣ, а нѣкой пѣтъ може и да не сѣ тамъ. Душата има много състояния. Нѣкога вие мислите, че сте въ душата си, но не сте. Човѣкъ едноврѣменно живѣе два живота. Денемъ живѣе по единъ начинъ, постоянно се тревожи за разни взимания — давания, а вечерно врѣме влиза въ другъ свѣтъ, дѣто си почива. Той е реаленъ свѣтъ. Въ него нѣщата нито се губятъ нито, се създаватъ, а само се видоизмѣнятъ.

Та казвамъ: този великъ Духъ е онова, отъ което произтича живота. Най-първо човѣкъ трѣбва да повѣрва и да приеме този Духъ. Казвате: има гениални хора въ свѣта. Гениятъ не е нѣщо, прѣдъ което трѣбва да спремъ. Гениятъ е проявление на разумността. Разумността е проявление на великия Духъ, и ние можемъ да направимъ връзка съ този Духъ само чрѣзъ живата вѣра. Когато тази жива вѣра дойде, и човѣкъ повѣрва безъ никакво съмнѣние, той ще стане безсмъртенъ. Или, казано на окултенъ езикъ; щомъ човѣкъ повѣрва чрѣзъ тази жива вѣра, той ще има едно микроскопичечко мускалче, въ което ще носи само една капка отъ жизнения еликсиръ, отъ който постоянно ще се подмладява. Всичкитѣ му брѣчки, всичкитѣ му бѣли косми, ще се измѣнятъ, и той ще стане младъ на 33 години. Ето защо, като отидете на небето, ще видите, че тамъ всички хора си мязатъ, не могатъ да се различаватъ. Само гениятъ, само адептътъ може да различи качествата на единъ човѣкъ отъ качествата на другъ. Иначе, всички жители на небето по об